

[Andreasen (Forsinge).]

en Bundpris af 9 Øre pr. kg levende Vægt. Og det er i Virkeligheden det, som man i det store og hele ønskede, den Gang man forhandlede om den nuværende Ordning i Udvalget her i Rigsdagen. Man sagde den Gang, at det var formaalstjenligt at komme op paa en Bundpris af omkring ved 10 Øre, og vi er da i hvert Fald saa nær ved dette, som man vel kan være. Vi har inden for Udvalget forhandlet om dette Spørgsmaal adskillige Gange, og jeg tror, at som Tiderne er blevet nu, kan man uden Skade for selve Afsætningen til Destruktion trække disse Noteringer noget nærmere sammen; men som Forholdene ligger; er det klart, at en stor Part af disse mange Tusind Kreaturer har været det rene Skravl, Dyr, som ikke har været højere Priser værd end dem, der sattes i Noteringen.

Saa har man ogsaa sagt, at naar man skulde ind paa en saadan Lovgivning, skulde man særlig komme de kødproducerende Egne til Hjælp, og det ærede Medlem Hr. Fibiger understregede for sit Vedkommende, at det var Hovedformaalet for hele denne Lovgivning. Det kan jeg nu ikke give det ærede Medlem Ret i. Det er et godt Formaal at tage op i den nu kommende Lovgivning, og man har jo fra alle Sider været enig om, at man skulde yde et Tilskud til i nogen Grad at udligne Forskellen mellem Hjemmemarkedets Priser og den højeste Eksportpris, der Tiden igennem har været noteret, Noteringen til Belgien. Det er man enig om fra alle Sider. Der har været krævet, særlig af de Konserverative og Venstre, at man her skulde have taget Kvierne med, men det er det ganske umuligt at sætte ind i Loven, da det vil volde uoverkommelige Udgifter at klare dette, og i Virkeligheden vil man heller ikke derved komme særlig de kødproducerende Egne til Hjælp, men for disse Dyrs Vedkommende maatte det blive en Lovgivning, der gælder for hele Landet.

Det ærede Medlem Hr. Fibigers Bemærkninger om, hvorledes denne Lovgivning med en Slagteafgift af 10 Kr. har virket hidtil, og om, hvorledes den efter det nu foreliggende Forslag vil komme til at virke, gav mig det Indtryk, at det ærede Medlem mente, at man ingen som helst Garanti havde for, at Priserne blev hævet.

Jeg forstaaer ikke en saadan Udtalelse, da det er enhver Landmand klart, at naar man sammenligner Priserne, som de ligger i Øjeblikket, med dem, der gjaldt, før man begyndte paa denne Lovgivning i November 1932, er det saadan, at en Udsætterko kunde

man den Gang ikke faa afsat til en højere Pris end 30—35 Kr., ja, for mange Dyrs Vedkommende maatte man næsten betale for at faa dem ud af Staldene, men nu behøver man ikke at afsætte et saadant Kreatur uden til de gældende Destruktionspriser, hvis højeste Notering er 36 Øre, det vil sige, at det samme Dyr i Dag koster mellem 70 og 90 Kr. Man kan saa diskutere om, hvorvidt det er den, der sælger Dyret, eller den, der spiser Kød, der kommer til at betale Slagteafgiften; men Faktum er, at Landmændene faar i Dag en højere Pris for deres Dyr end for et Aar siden.

Jeg for mit Vedkommende tror, at den Linie, der er fulgt her, og som er den rolige, fremadskridende Hævning af Prisen, er den, der tjener alle Parter bedst, og jeg vil gerne som Ordfører for mit Parti tilsige Lovforslaget en velvillig Behandling i det Udvalg, som nu kommer til at arbejde med det. Jeg vil gerne henstille, at man slutter denne Forhandling saa hurtigt som muligt, da alle, som arbejder med dette Spørgsmaal, tror, at det haster med at faa en ny Lovgivning her, fordi man gerne under de nuværende Forhold, af Hensyn til Indbinding og lignende, skulde sætte noget stærkere ind, end Tilfældet er under den nuværende Lov.

Jeg vil ogsaa gerne sige i denne Forbindelse, at det virker heller ikke godt med Hensyn til hele Afsætningen af Kvæg og Oksekød, naar man for Svinenes Vedkommende gaar frem; som man gjorde for kort Tid siden. Det har man i højeste Grad mærket for dette Spørgsmaals Vedkommende. Som sagt, jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Oluf Pedersen: Der er visse Toner, der lyder i disse Dag, som tyder paa, at vi igen kommer til at staa over for et nyt og ødelæggende Forlig. Vi er fra Retsforbundets Side imod de haabløse Forsøg paa Statsplanøkonomi. Vi ønsker fra vor Side at faa saa lidt deraf som muligt, og vi skal derfor ikke fra vor Side laste Regeringen, fordi den ikke har fremsat foruden disse Forslag ogsaa et Forslag om Kornhold.

Det Forslag, der her er til Behandling, omfatter Kødproduktion, og det er blevet sagt ogsaa heroppefra, at man gennem flere Aar har haft en urentabel Fedevareproduktion. Det vil med andre Ord sige, at man opretholder og fortsætter en urentabel Fedevareproduktion, og da Verdensmarkedet svigter, har man forsøgt at lave et kunstigt Verdensmarked i Form af Destruktion, den saakaldte „Dummeper“, som man kommer Kreaturerne i. Dette